Status Stil
060 / 676 88 01
060 / 4 84 64 91
Нови Београд, Др Ивана Рибара 88

СРПСКА ОФИЦИРСКА САБЉА М.1895/1995
И ПАРАДНИ БОДЕЖИ ВИДОВА ВОЈСКЕ

САБЉЕ : 25 месечних рата

стандардна.....месечна рата – 6.000 дин.
посребрена..... месечна рата – 6. 600 дин.
позлаћена.....месечна рата – 7.200 дин.

БОДЕЖИ : 20 месечних рата

посребрен.....месечна рата – 3. 800дин
позлаћен..... месечна рата – 4.400 дин

ВОЈНИ
Ветеран
УДРУЖЕЊЕ ВОЈНИХ ПЕНЗИОНЕРА СРБИЈЕ • ГОДИНА XXIV • БРОЈ 267 • АПРИЛ 2026.

Подвиг наших ракеташа

КАКО ЈЕ ОБОРЕН „НЕВИДЉИВИ“

Старешине борбене послуге која је оборила Ф-117А. С лева на десно стоје: Дејан Тиосављевић; Драган Матић; Золтан Дани, Ђорђе Аничић и Борис Стоименов; чуче: Дарко Николић; Ђорђе Малетић; Сенад Муминовић и Владимир Љубенковић

С великим поносом сећамо се 27. марта 1999. године кад су припадници 3. ракетног дивизиона 250. ракетне бригаде ПВО Војске Југославије оборили понос америчке војске – авион Ф-117А. Тај догађај је значајно утицао на све који су у томе непосредно учествовали, али и на остале припаднике војске и патриотски расположеног народа. Сви припадници борбене послуге која је оборила „невидљивог“, као и 3. ракетног дивизиона заслужују да буду помињани у свакој пригодној прилици, да се не заборави њихов подвиг и назив јединице.

Обарање „невидљивог“ није био случајни догађај, него добро припремљена заседа, веома ризична за послугу и јединицу. Од момента укључивања нишанског радара на зрачење, борбена послуга има свега 25-27 секунди за претрагу сектора, откривање и праћење циља, стабилизују пратећих система, испаљивање ракете и њен лет до циља – у противном ће противрадарска ракета уништити радар, а јединица бити онемогућена да изврши задатак, уз значајне људске жртве и уништење фактички незамењиве борбене технике.

Дивизион је био размештен у околини Пећинаца, средства утврђена, маскирана, а нека и допунски заштићена усправљеним балванима. Борбене послуге су се планским смењивале на својим борбеним позицијама. Иако је био тек четврти дан рата, уочени су неки временски обрасци у дејствима агресора. Током поподнева 27. марта плански су на предвиђеним позицијама укључивани имитатори радарског зрачења. Око 20:00 ч је објављена ваздушна опасност.

Ноћ у сремској равници била је хладна, а киша је ромињала. Нова борбена послуга је око 20:30 ч преузела своја места у станици за вођење ракета и започела дежурство. Командант дивизиона Дани Золтан, руковалац гађања, задржао се на своме месту, иако је протекло време његове смене, па је његов заменик Ђорђе Аничић, заузео место помоћника руководиоца гађања, чекајући да преузме руковођење сменом. Људство је извршавало планиране задатке и било у наређеној приправности за дејство. Након десетак минута на осматрачком радару уочен је одраз кретања авиона на удаљености од око 23 км. Приближавао се борбеном распореду дивизиона, а кад је био на 14-15 км укључен је нишански радар и покренут процес трагања за циљем. Тог тренутка је почело надмудривање ко ће бити бржи и спретнији – наши ракеташи или пилоти НАТО-а.

Ракете које су лансирали припадници 250. ракетне бригаде оштетиле су више авиона НАТО-а

Заглибио се у атару Буђановаца

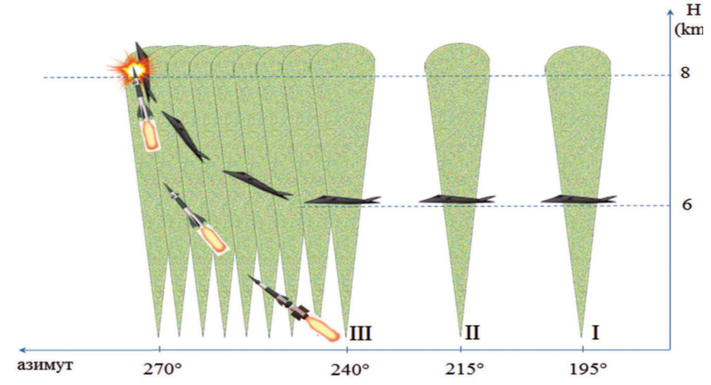
Драган Матић, оператор ручног праћења по Ф-2

Први покушај тражења је прекинут јер су секунде безбедног рада истицале, а циљ није „ухваћен“ у систем за праћење и гађање. Ни други покушај није био успешан, па је након десетак секунди покренут трећи покушај тражења. Упркос маневру избегавања, циљ је пронађен након неколико секунди. Убрзо је Драган Матић узвикнуо: „Имам га!“, и преузео ручно праћење циља. Руководилац гађања је командовао „Циљ уништи, метод т/т, лансирај!“. И ракета „Нева-М“ са положаја код Шимановаца је полетела, а након 5 секунди и друга! Убрзо се на екранима појавио огроман одраз као знак да је циљ погођен, али можда и испаљеног мамца из авиона?! Но, дилему је убрзо разрешио официр за вођење ракета Сенад Муминовић извештавајући: „Циљ уништен…“. Било је тачно 20:42 часа. Тај трећи, успешни покушај, трајао је „само“ 23 секунде – за историју и понос! Фотографије уништеног Ф-117А, који је пао у атар села Буђановци, обишле су свет!

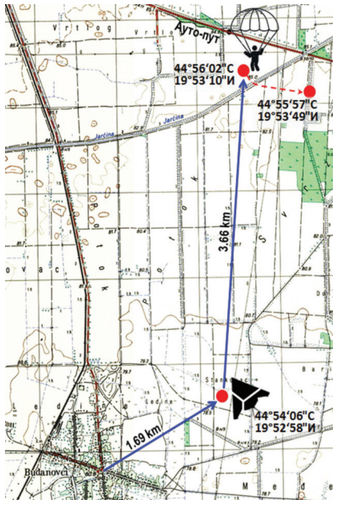
Имена тих хероја треба стално истицати, јер нису калкулисали и одступали ни кад су знали да су на нишану технички опремљенијег непријатеља. Веровали су у своју оспособљеност – и победили! У станици за вођење ракета били су потпуковник Золтан Дани (руковалац гађања), потпуковник Ђорђе Аничић (помоћник руководиоца гађања), капетан I класе Сенад Муминовић (официр за вођење ракета), водник I класе Дејан Тиосављевић (оператор ручног праћења по Ф1), старији водник I класе Драган Матић (оператор ручног праћења по Ф2), потпоручник Дарко Николић (командир батерије), војник Давор Бложић (записничар борбених

Мотор обореног авиона Ф-16 привукао је пажњу припадника наше војске

Овако је изгледало рушење „невидљивог" Ф-117А, и спашавање пилота Дејл Зелка (доле)

Золтан Дани (десно) командовао је јединицом која је оборила авион њиме је управљао амерички пилот Дејл Зелко (лево), а заједно су 2011. посетили Музеј ваздухопловства у Сурчину, где су изложени делови Ф117А

дејстава) и мајор Борис Стоименов. Наравно да успеха не би било без људи који су били на ватреном положају и код електроагрегата, а то су старији водник I класе Ђорђе Малетић и војник Сеад Љајић. Осматрачким радаром руковали су водник I класе Владимир Љубенковић и војник Владимир Радовановић, а имитатором радарског зрачења заставник Радисав Јовић и водник Игор Радивојевић. За функционисање веза задужени су били потпоручник Миодраг Стојановић и један војник. Сви они су у ратним условима показали врхунску увежбаност и дали незамењив допринос да за обарање „невидљивог“ буде довољно само 23 секунде и тиме исписали најсветлије делове војне историје.

У овом подсећању на тај подвиг, остављамо по страни недоумице, разна

Припадници 3. рд ПВО са ратним трофејима на положају

Кабина напајања и станица за вођење ракета на положају, заштићене балванима

Ракетна рампа са које је оборен Ф-117 А сада се као експонат налази у Војном музеју на Калемегдану

тумачења, медијска експонирања, разне проблеме и „иновације“ који се из ко зна којих разлога могу наћи у медијима. Можда је и то доказ значаја догађаја, јер свако жели да истакне свој допринос, ако не сопственим учешћем, онда бар својим тумачењем и „познавањем“ неких детаља који су „другима промакли“. Овај текст не бави се упоређивањем разних исказа, него само подсећањем на тај значајан историјски догађај, уз огромну захвалност свим учесницима. Обарање Ф-117А нас учи да у рату и технички инфериорнији учесници могу да остваре успех ако сједине стручност, оспособљеност и патриотизам, што је красило поменуте хероје и 3. ракетни дивизион 250. бригаде ПВО. О томе сведочи и чињеница да је дивизион био активан током целог трајања агресије НАТО на нашу земљу. Осим тога, дивизион је успешно дејствовао по циљевима НАТО-а 30. априла (циљ Ф-117), 2. маја (циљ Ф-16), 17. маја (циљ Си-Харијер, погођен лаким преносним ракетним системом С-2М) и 20. маја када је циљ био стратегијски бомбардер Б-2А …

Миленко Заилац